

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •
ILLUSTRERADT MAGASIN

VINTERBILD FRÅN STOCKHOLM. — FOTO. G. HEURLIN, STOCKHOLM.

19:DE ÅRG.

DEN 3 MARS 1918

N:o 22

Foto. Roknäs, Malmö.

Klisché: Bengt Sjöberg

Georg Ahrot

Vid pansarbåten "Gustaf V:s" sjösättning i Malmö den 1 februari var det endast naturligt, att tankarne i alldes särskild grad samlades äfven kring det varf, som till sina öfriga utmärkte arbetsprestationer nu åter lagt en ny af för svenska förhållanden så ovanlig art, och den man, under hvars ledning detsamma upp- arbetats till sin nuvarande rangplats, direktör Georg Ahlrot.

Adolf Georg Gabriel Ahlrot är född i Kalmar den 10 oktober 1865 och son till prostén Pehr Ahlrot och hans maka Maria Ahlqvist. Efter afslutade förberedande skolstudier och verkstadspraktik inträdde han år 1885 som elev vid Chalmers' Tekniska läroanstalt i Göteborg, från hvars skeppsbyggeriafdelning han utexaminerades år 1889. Härefter begaf han sig till utlandet för att förvärfa sig ytterligare praktik och erfarenhet, hvarmed han tillbragte ett helt årtionde. Han var sålunda anställd som konstruktör vid Germaniawerft i Kiel åren 1889—92 och vid Aktien-Gesellschaft Weser i Bremen 1892—95 samt mottog slutligen platsen som öfveringenjör vid Jos. L. Meyers Schiff- und Maschinen Fabrik i Papenburg a. d. Ems, som han innehade i fyra år eller till år 1899, då han återvände till fäderneslandet, beredd att göra sin sålunda förvärfvade rika fond af kunskaper fruktbarande i dess tjänst.

Den första anställning Ahlrot efter sin hemkomst mottog var som konstrukör vid flottans varf i Karlskrona. Härifrån öfverflyttade han efter tre år till posten som fartygskonstruktör vid Bergsunds mekaniska verkstad i S.ockholm. Härifrån kallades han år 1904 att blifva verkställande direktör och öfveringenjör vid Kockums mekaniska verkstad i Malmö.

Denna verkstad, som hör till de äldsta i riket, anlades på egendomen Holmen invid staden redan år 1840 af den år 1875 aflidne, framstående fabrikören Frans Henrik Kockum, hvilken under ett halft århundrade verkade som föregångsman inom flera grenar af den svenska industrien. Till en början bedrefs hufvudsakligen tillverkning af landbruksredskap och handelsgjutgoods, men då järnvägar började byggas utvidgades verkstaden år 1859 genom upprättan af en afdelning för tillverkning af järnvägsagnar. Vidare upptogs tillverkning af lokomobiler, tröskverk, land- ångmaskiner och i öfrigt af maskiner för en mängd olika ändamål, bland hvilka värme- och ventilations- ledningar intagit ett framstående rum.

Det uppsving i handel och sjöfart, hvilket väntades bli en följd af södra stambanans fullbordande, föranledde Kockum att år 1871 utvidga företaget med ett skeppsvarf, för hvilket en efter dåtida förhållanden betydande tomt vid hamnen på evärdelig tid för- hyrdes, och redan år 1872 sträcktes på en provisorisk stapelbädd kölen till varfvets första fartygs- byggnad, ångaren "Tage Sylvan". Följande år anlades fartygsslipen och 1880 uppfördes varfvets stora kran för en lyftkraft af 1,000 centner, hvarjämte under årens lopp flera fartygsbäddar anlades. Äfven järnvägsagnattillverkningen utveckledes betydligt. Så t. ex. byggdes här Sveriges första sofvagn år 1877, på Pariserutställningen 1878 belönad med guldmedalj, vidare vår första boggielvagn år 1885, och år 1896 hemförde verkstaden Malmöutställningens guldmedalj för den första i Sverige byggda restaurationsvagnen.

I den mån rörelsen växte framträdde allt tydligare olägenheten af verkstadens bedrivande på två skilda platser. Den nedåtgående konjunkturen 1907—10 nödvandiggjorde alla möjliga åtgärder till omkostnadernas nedbringande. Och sedan verkstaden år 1909 lyckats af Malmö stad förvärfa äganderätt till hela varfs- tomtén jämte en del angränsande områden — inalles omkring 9 hektar — skreds till anläggningens fullständiga nyorganisering och modernisering. Det är framför allt härigenom Ahlrot inlagt en förtjänst af bestående värde. År 1910 kunde arbetet börja i det nya, på varfstomten uppförda gjuteriet, i februari 1913 inflyttade de första arbetarne i de nya anse- nliga, treskeppiga maskinverkstäderna, på hösten samma år togs den nya vagnverkstaden i bruk, i januari och februari 1914 utbyttes äfven den gamla smedjan mot en ny. Då varfvet och verkstaden konsumera afse- värda kvantiteter trä af hög kvalitet, ha eget sågverk och virkestorkeri jämte stora upplagslokaler för trä med egna spår och kajer blifvit uppförda. I verk- stadsområdets midt äro snickeriverkstäderna för såväl modelltillverkning som fartygs-, möbel- och vagns- snickeri inrymda i en gemensam, centralt belägen byggnad. Slutligen må omnämnas den tre våningar höga administrationsbyggnaden invid stora ingångs- porten.

Under Ahlrots ledning har Kockums verkstad städse med öppen blick följt utvecklingen inom skeppsbyggeribranschen. Här ha utförts de första i Sverige byggda torpedjagare Vale, Ragnar och Vidar samt den första af svenskt turbinmaskineri drifne jagaren Munin. Äfven må erinras, att verkstaden i vårt land upptagit tillverkningen af undervattensbåtar enligt Fiats världsbekanta system. Förutom dessa special- typer af krigsfartyg har den äfven byggt pansarbåtar, torpedkryssare, ångkra:pråmar och ett stort antal handelsfartyg af olika typer, såsom stora tågfärjor: "Korsør", "Nybro" och "Malmö", passagerarebåtar exem- pelvis emigrantångaren "Hekla", "Zephyr", "Öresund", "Prinsessan Margareta" m. fl., lastbåtar, isbrytare, bogserbåtar o. s. v. Verkstadens broafdelning slut- ligen har bland sina arbeten att anteckna bron öfver Nordre Elf på Bohusbanan, det på sin tid största span- net i Sverige, Nya Kungsholmsbron i Stockholm samt den första större, elektriskt drifna svenska klaffbron, nämligen Malmö hamns, med ej mindre än 22 me- ters fri öppning och tillräckligt kraftig för tågbelastning.

Detta nitiska arbete för verkstadens utveckling, hvarom det anförda tjänar att gifva någon föreställ- ning, har icke hindrat Ahlrot att äfven ställa sin för- måga till förfogande för det allmännas tjänst. I många år har han varit ledamot af Malmö stadsfullmäktige, dess hamndirektion och dess aflöningsnämnd; från det förstnämnda uppdraget afgår han i dagarne.

Dessutom har Ahlrot nedlagt intresserat arbete i Verkstadsföreningens tjänst. Ordinarie ledamot i sty- relsen för föreningens södra krets sedan år 1906 in- trädde han som ordinarie ledamot i föreningens öf- verstyrelse år 1911.

Ahlrot är äfven ledamot af styrelsen för Kockums varfsaktiebolag.

Det är i sanning ett vackert arbete direktör Ahlrot kan blicka tillbaka på och en stor insats han gjort i den svenska varfs- och verkstadsindustriens häfd.

DET VAR DEN TID, då jasminerna blomma. Ludvig Holst frågade sin dotter Louise, om hon höll af någon. Eller om hon någonsin hållit af någon? Och Louise svarade, sedesamt och snåft som det anstår en ogift fyrtioårs dam:

— Ja, dig pappa.

Herr Ludvig gjorde en ofälig grimace, hvarvid de tjocka, breda, hvita ögonbrynen lyftes högt upp i pannan och underläppen sköts upp mot den krumma näsan.

— Mig! Nå. Då kan du heller inte förstå, hvad detta brev betyder för mig.

— Kanske, sade fröken Louise, om jag får läsa brevet.

Men det fick hon inte. Endast underskiften.

Charlotte Eufrosyne Lorentz.

— Var det pappas första flamma? undrade fröken Louise.

Herr Ludvig svarade med en viss högtidlighet:

— Min ungdomskärlek. Apropos. Jag vill, att du fyller alla vasar och annat skräp med jasminer. Idel jasminer. Det var hennes blomma. Vår blomma. Hon har korpsvart hår.

— Hide — förmodade fröken Louise.

Men hennes far sade:

— Jag satte en kvist jasminer i hennes svarta hår.

Å, hvad hon var vacker, hvad hon var vacker! Och vin! Glöm inte vinet. Idag vill jag dricka en skål för gamla minnen. Inte sant, du har ibland hört mig nämna hennes namn? Lotten — Lotten —

— Ofta, pappa.

— Nåja, kanske inte ofta. Men ibland. Hon kommer klockan två. D. v. s. hon påstår, att hon skall komma klockan två. Då kommer hon klockan tre. Jag känner Lotten. Passar aldrig på tider —

Men på slaget två infann sig den gamla damen. Hennes hår var inte korpsvart utan krithvitt. Herr Ludvig kysste hennes händer, betraktade henne noga och sade:

— Lotten — du är mycket förändrad.

— Och inte just till min fördel, smålog den gamla damen.

— Har jag också förändrats? Mycket?

Den gamla damen svarade:

— Ja, tiden går. Det är länge sedan.

Herr Ludvig slog två fingrar i bordskifvan.

— Det vet jag väl! Men jag frågar, om jag är mig lik?

Och den gamla damen svarade sanningsenligt.

— Jo, Ludvig, nog är du dig lik.

Hon tog en stol och satte sig stillsamt bredvid honom. De fattade hvarandras händer och smektes stillsamt. De gjorde några stillsamma frågor om hälsa och väder och vind.

Så frågade herr Ludvig:

— Har du barn?

— Jag är ogift.

Han gaf hennes ringfinger en forskande, misstrogen blick.

— Sää! Det var någon som påstod, att du slutligen gifte dig med Goertz? Och jag såg bestämdt en annons — Lorentz-Goertz.

— Det var min kusin.

Plötsligt böjde han sig fram och kysste hennes kind. Det smällde en smula obehärskad — som när barn kyssas.

— Det gläder mig, det gläder mig. Jag gick ju själf och gifte mig. Men det gläder mig — Apropos! Har du märkt någonting? Känner du någonting?

Han andades djupt genom näsan, slöt ögonen med en salig min. Hon såg sig omkring.

— Ja, det var en förfärlig mängd jasminer. Får du inte ondt i hufvut?

Den saliga minen förvandlades hastigt till en djupt förolämpad. Han slog upp ögonen, och den gamla damen måste erkänna, att blickens mörka trotsiga glans var densamma som förr.

— Ondt i hufvut? upprepade han. Jag får aldeles förbannadt ondt i hufvut. Men det gör mig ingenting. När det bereder dig en glädje.

Och den förolämpade minen öfvergick lika snabbt i mild ömhet. Han hviskade:

— Minns du den kvällen? Då jag fäste en jasminkvist i ditt hår? Minns du?

— Nej — tyvärr. Det gjorde hon inte.

Då lutade han sig tillbaka mot kuddarna, stirrade upp i taket. Mungiporna sjönko i ett smärtsamt leende.

Och efter en stund sade han:

— Åjo, du minns nog. Men du vill inte minnas. Du har aldrig förlåtit mig. Du har aldrig kunnat förlåta —

Hon svarade:

— Jag har förlåtit dig. Jag förlåt dig strax. Ja, jag hade förlåtit dig redan, innan du gjort mig något ondt, redan då jag endast anade — hvad som komma skulle.

Och hon tillade i det hon strök honom öfver kinden.

— Skulle jag eljes ha rest så lång väg? Jag gamla? För att få se dig än en gång —

Han grep hennes hand, kramade den hårdt, nästan för hårdt, kysste den.

— Lotten! Tack. Kära —

Men hon drog tillbaka sin hand, en smula bryskt. Det stötte honom.

— Nåja, ni kvinnor ha ju lätt att förlåta. Ni tar vissa saker — så lätt. Hvad som ör oss män lever genom årtionden som ett brännande minne, det begrafver ni hastigt och lustigt i glömska. Se nu bara på oss båda. Hur har inte den där lilla jasminkvisten följt mig hela lifvet igenom? Som symbolen för min ungdomskärlek, min ungdomsdröm. Du har glömt den, du. För dig betyder jasminen hufvudvärk, ingenting annat. Nej, tala inte om kvinnor och känsla, kvinnor och poesi! Var det inte en löjlig bagatell? Att en ung man fäste jasminer i ditt hår? Hvad betyder det? Ingenting. Drunknar i den allmänna kurtisen —

— Så du säger, mumlade den gamla damen, så du säger —

Herr Ludvig satte sig upp, han stödde armbågarna mot fönsterbordet, knäppte händerna öfver sin panna.

— För mig, återtog han saktmodigt, mildt, för mig betydde jasminen i ditt svarta hår löfte om kärlek, löfte om trohet. Ett löfte så heligt, så uppriktigt och så skyggt att jag inte vågade gifva det ord. Blommorna måste föra min talan. Men jag förlåter dig, Lotten, jag förlåter dig, att du inte förstod mitt blomsterspråk. Och jag är dig tacksam, att du glömt mina barnsligheter.

Och herr Ludvig utdelade sin förlåtelse med sådan oemotståndlig mildhet, att den gamla damens ögon tårades.

Hon sade:

— Kanske du har rätt, Ludvig. Kanske att vi kvinnor, ha lättare att glömma. Och kanske beror det därpå att det finns så mycket, som vi måste glömma.

Han äldde händerna och såg på henne med en stor, glänsande, vaksam blick.

— Är det en pik?

— Åh, inte just —

— Jovisst! Det är en pik. Och du har aldeles rätt! Jag bar mig åt som en åsna, en komplett åsna.

Samma kväll — tänk! Jasminkvällen! Ja, ödet lek är underlig och grotesk. Men det var den förbannade Goertz! Åh, jag minns ännu det med en viss tillfredsställelse det präktiga greppet kring hans strupe. Och sparken, som jag gaf honom — aj, aj, aj, det är samma fot som nu värker så infamt —

Forts. å sid. 347.

DET FÖRSTA UPPROP-
PET I DE NYRESTAU-
RERADE LOKALERNA.

T. v.:
"FRIA BÖRSEN" med
sina 90 telefonskåp.

Nederst:
BÖRSDIREKTÖREN,
CHEFEN FÖR STOCK-
HOLMS FONDBÖRS
K. BELFRAGE i sitt
arbetsrum.

Fotos Malmström, Stockholm.

Den 18 februari kunde *Stockholms Fondbörs* förrätta sitt första upprop i sina nyrestaurerade lokaler i Börshuset. Alltsedan september har restaureringsarbetet pågått. Från ingången, numera förlagd till Trångsund, kommer man genom en liten tambur in i den stora hall, där den fria börsen afhålls, och som med sina båda tunga pelarrader är anordnad efter mönster från Börsen i Antwerpen. Utmed dess väggar äro placerade icke mindre än 90 telefonskåp, stora som små rum, för mäklarne och deras biträden där dessa medelst hörsellurar och telefoner aflyssna förhandlingarna inne på börsen och stå i förbindelse med sina uppdragsgifvare.

I den stora ljusa uppropssalen finnes ett sjuttioal platser, reserverade för allmänheten, framför dem 60 platser för outsiders och därefter närmast börsledarens estrad börsmedlemmarnas pulpeter med telefonlurar. Framför börsledarens plats är anbragt en liten vridbar ställning med fem telefontrattar, så att alla kurser kan ropas upp höras af mäklarnes biträden ute i telefonskåpen.

Innanför pelarhallen ligger fondbörskommittéens samlingsrum och börschefens rum i gustaviansk stil, det senare möbleradt med så godt som uteslutande antika möbler och det förra med inredning i samma stil komponerad af arkitekten *David Blomberg*.

hvilken är den som haft hela detta krävande restaureringsarbete om hand och som har förtjänsten af det stilfullt och värdigt genomförda restaureringsarbetet.

EBON STRANDIN.

FÖR H. & D. AF CHEFEN FÖR INTIMA TEATERN, DIREKTÖR GUSTAF COLLIJN.

1. I "SVANORNA". 2. "PUCK". 3. "CASTILLANA".

1-3 fotos Flodin, Sthlm.

4. I "FRÜHLINGSRAUSCHEN".

4 foto Jäger, Sthlm.

Ebon Strandin har redan nått en grad af popularitet, som af hennes litet ovanliga och väklingande förnamn skapat henne ett "nom de guerre". Sitter man i operasalongen afvaktande hennes entré kan man från många håll få höra: "Nu kommer Ebon". Och hvem "Ebon" är,

Foto. Flodin, Stockholm. Kliché: Bengt Sjöbergparn.
EBON STRANDIN som "Smaken" i baletten
"De fem sinnena".

det vet hvarje människa i hela Stockholm, som intresserar sig det allra minsta för danskonst.

Hon är också i hög grad förtjänt af att vara en så förklarad favorit. Hon utlöser i sin dans ett vekligt temperament, något af det sällsyntaste öfverallt i världen, men i all synnerhet här, där det stela och bundna är så förhärskande. En oförskräckt skönhetsglädje, som hämtar sin kraft ur den rätta, eviga urkällan, präglar hela hennes framträdande och skänker det något oemotståndligt medryckande. Det är rytm och verv och inte languissanta poser som framför allt är hennes styrka. Man behöfver bara tänka på hvilken yster gråce hon förlånade den förlidete år framförda "Smaken". Hvem gör henne det efter? I det hänseendet intar hon säkert en rangplats bland alla samtida danskonstnärinnor. Hon äger en förmåga att stegra i det oändliga, tycks det, utan att ett ögonblicks afmattning spåras. Den mest hetsande tonvärld försinnligar hon med aldrig brytande ungdomlig glöd och mäktar ändå som slut tolka ett crescendo presto prestissimo. Massenets nu sist framförda "Castillane" är bland andra ett exempel på denna speciella gåfva, som naturligtvis äger sin första förutsättning i en glänsande och till fulländning drifven teknisk skicklighet.

Vid sidan af konstnärlig fantasi sitter Ebon Strandin äfven inne med en smula humor. Hennes "Lekande gosse" är inte alls någon ledsen pojke utan en ganska stor spjufver, och hennes lilla skogsdjävul "Puck" hör till de mera intagande, skälmiska väsen som ilat omkring i någon skog. Denna sista skapelse måste utan tvifvel räknas till hennes yppersta. Hon tolkade äfven helt nyligen Sindings "Frühlingsrauschen". Att det skulle locka henne, förstår man. Den symboliserar förträffligt hela Ebon Strandins djärfva ungdoms- och skönhetsbräddade konst.

Foto. Flodin, Stockholm. Kliché: Bengt Sjöbergparn.
HERR OSCAR RALF SOM SIEGMUND i "Valkyrian", en mycket uppmärksammas prestation.

En mycket uppmärksammas debut ägde nyligen rum å K. Operan i Stockholm, då den unge operasångaren-tenoren *Oscar Ralf*, hittills en af Oscarsteaterns bästa krafter, med en glänsande röstfärgning, renhet och intelligens utförde Siegmunds parti i "Valkyrian" på K. Teatern. Otaliga inropingar efter hvarje akt vittnade om salongens utomordentliga entusiasm och uppskattning af den märkliga prestationen.

Text till portr. å nästa sida.

Den af föreningen Finlands Vänner utrustade frivilliga ambulansen afreste den 23 februari med Haparandatåget till Finland. Som chefläkare medföljde doktor *Hans von Holst* från Göteborg — en broder till den ene af chefläkarna i den föregående Finlandsambulansen, doktor G. von Holst.

Bland sjuksköterskorna, som denna gång lämnade Sverige för att utöfva sin kärlekstjänst i det olyckliga grannlandet märktes prinsparet Bernadottes äldsta dotter, fröken *Maria Bernadotte*, grefvinna af Wisborg.

Grefvinnan Bernadotte har med ett redan åttaårigt oafbrutet och intresserad arbete ägnat sig åt sjukvården. Född år 1889 gjorde hon på nyåret 1910 sitt inträde som elev på Sofiahemmet och blef närmare fyra år senare af änkedrottning Sofia själf högtidligen vigd till sjuksköterska. Hennes tjänstgöring, hufvudsakligen på den kirurgiska afdelningen, vid olika sjukhus, såsom Ljungby lasarett, sjukhuset i Umeå och Serafimerlasarettet, har gjort henne i hög grad meriterad för det kräfvande sjukvårdsarbetet vid en ambulans i krigstid.

Äfven denna ambulans, den tredje i ordningen som utgår från Sverige går under Röda korsets tecken och har sammansatts af svenska läkare och till största delen svenska sjuksköterskor. Några finska kvinnliga sjukgymnaster medfölja såsom sköterskor och tolkar.

Den 18 februari anlände från Finland till Stockholm ännu en *deputation*, bestående af fyra landtdagsmän, hvilka torde vara de enda af folkrepresentations ledamöter, som slupit ut ur de rödas rayon. och sju österbottniska jordbrukare. De fyra landtdagsmännen, som utgöras af redaktören för Åbo Underrättelser, Røphael Colllander, svenska folkpartiet, jordbrukarna Antilla, gammalenoman och Luopajarvi, agrar samt Snellman, ungfinska partiet, ha samtliga lyckats undkomma förklädda och har isynnerhet redaktör Colllander haft en mycket äfventyrlig färd. Från trakten af Åbo, där han hållit sig dold

T. v.: GREFVINNAN MARIA BER-
NADOTTE AF WISBORG, som med-
följde tredje ambulansen till Finland
i egenskap af sjuksköterska.

Efter porträtt.
T. h.: D:R H. J. VON HOLST, chef-
läkaren öfver tredje ambulansen till
Finland.

Efter fotoograf
Texter å föreg. sida.

DEN SVENSKA RÖ-
DA KORS-AMBU-
LANSEN I FINLAND.
Grupp af deltagare i
den af Torneå stad
för ambulansen gjfna
middagen. 1. Chef-
läkaren d:r G. von
Holst, 2. Grefvinnan
Aina Mannerheim, 3.
Torneå borgmästare
Lund, 4. Fröken von
Knorring.

Foto. Green, Hayaranda.

Foto. Malmström, Sthlm.

EN NY FINSK DEPUTATION AF LANDTDAGSMÅN OCH JORDBRUKARE.

till omkring den 30 ja-
nuari lyckades han slut-
ligen förklädd till
skjutsbonde fly och fär-
dades sedan landsvägs-
vis en sträcka af 400
km. genom af de röda
besatta områden tills
han efter öfver en vec-
kas färd ändtligen fram-
kom till Ramhampå i
norra Satakunda. I Vasa
sammanträffade han
med de öfriga hitkomna
landtdagsmännen och

EN REMARKABEL
GRUPP UTANFÖR
SKYDDSKÅRENS KA-
SERN I TORNEÅ.

*Främst stå, fr. v., borg-
mästare Lund i Torned.
kommunanten där, löjtnant
Snellman, öfverste
Hjalmarson och friherre
von Bonsdorff.*

Nederst:

EN PATRULL UR
SKYDDSKÅREN.

tillsammans med de sju
jordbrukarna, hvilka
samtliga aktivt deltagit i
befrielsekriget, företogs
resan öfver Haparanda
till Stockholm och kom-
mer att eventuellt fortsätta
till Kristiania och
Köpenhamn.

Deputationen har haft
företräde hos Konungen,
statsministern och jord-
bruksministern och där-
vid framlagt en del syn-
punkter, som stå i samband
med händelserna i
Finland och äfven beröra
Sveriges regering. Äfvenså
har man passat på tillfället
till landets folk och
regering frambära det för
sin frihet kämpande Finland
tacksamhet för den
medkänsla och tjänstvillighet,
som härifrån kommit
till uttryck

Pgessfoto.

Attisch: Bengt Skjölversparre.

Pressfoto.

I VAPENFÖRRÅDET I SKYDDSKÅRENS KASÄRN.

Kliché: Bengt Sjöbergvarn.

RYSKA SOLDATER, TILLFÅNGATAGNA UNDER STRIDERNÄ VID TORNEÅ och nu internerade i en eröfrad rysk kasärn där.

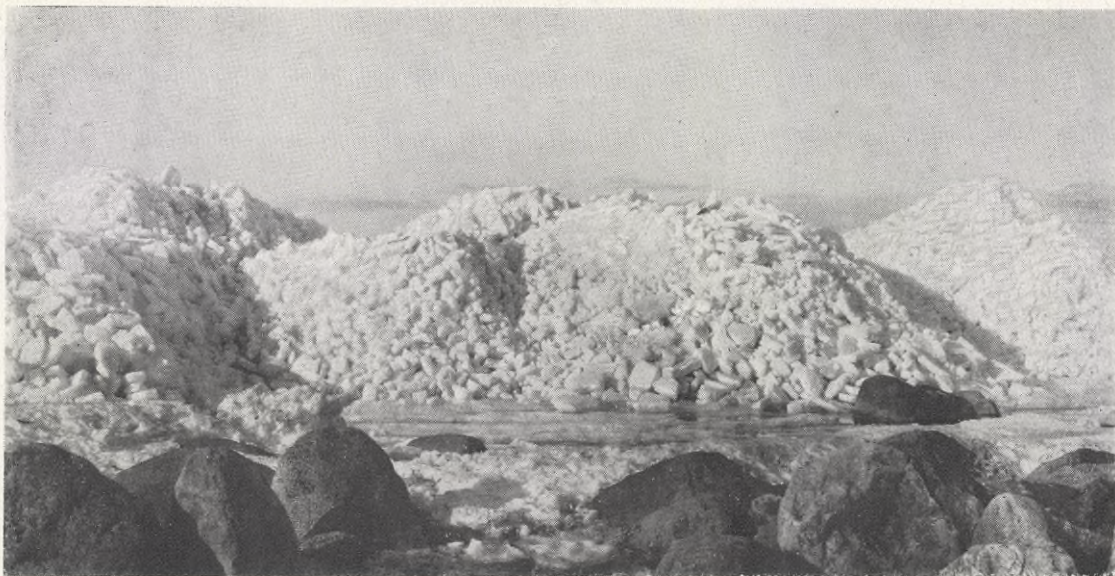

Foto. Hammarbäck, Borgholm.

UPPSTAPLADE ISMASSOR I BORGHOLMS HAMN. Under V. S. V. storm den 10 februari bildades på en halftimmas tid dessa 4 meter höga isberg längs stranden vid lotsgården och hamnen.

Förhållandena i Finland hade dag från dag mörknat allt mera. Det upplågande inbördeskriget har småningom utvecklats till ett blodigt allvarligt och fullt organiseradt sådant med frontlinjer och allmän mobilisering som i det andra. Man läser måhända dessa skildringar med djupt beklagande, men utan att i grund och botten klargöra den ohyggliga inbördesorden i att ett folk på detta sätt färgar sitt lands jord med de egna landsmännens blod. Ej heller blir det måhända fullständigt klart hur svår och olidlig den situation är, hvori osynnerhet de svensk-befryndade elementen i Finland i sitt relativa fåtal befinna sig bland alla dessa förut oroliga finnländare, numera starkt uppblandade med förvildade ryska soldatesker, som hänsynslöst följa sina egna impulser långt utanför bolschevikernas revolutionära program.

Om det olyckliga landets tillstånd vittnar äfven tydligare än något annat den massutvandring af svenskar, hvilka följt med de från Sverige öfversända expeditionerna, och hvaraf många måst lämna sina i Finland bildade hem vid för väg vid det hastiga uppbrottet.

Särskildt i det sydligare Finland, Hälsingfors, Viborg och det kringlutna Tammerfors ha förhållanden bliifit mer och mer outhärdliga.

I denna Sydfinlands förtviflade situation ha finnarne — i likhet med ukrainarne — till Tyskland riktat en anmodan om bistånd. Och detta nödrop har ej heller förklingat ohördt. För några dagar sedan anlände sålunda den tyska expeditionen, bestående af fyra fartyg till Vasa, medförande bl. a. 40,000 gevär, kanoner, kulsprutor, rikliga mängder ammunition samt tre båtlastar proviant. Dessutom medföljde en del från världskriget hemvändande finska jägare jämte en afdelning tyska frivilliga, hvilka komma att sluta sina krafter till de finska skyddsstruppernas. Intricket af den tyska inverneringen i Finlands inbördeskamp torde på ryska sidan icke bli utan resultat. Redan påstås en katastrof vara att vänta bland Petrograds soldater, i det dessa i allt större utsträckning vägra gå ut i det nya kriget. Utsikten att äfven i Finland möta de fruktade tyskarna utöfvar på dem en förlamande inverkan, hvarför utsikten till framtida förstärkningar från ryskt håll i väsentlig grad förminsats för revolutionens röda garde.

I Finland har däremot skyddskårens hopp och tillförsikt vuxit i och med den betydande hjälpen från Tyskland. Äfven orde väl tyskarnas segrar och frammarsch i Östersjöprovinserna hoppfullt påverka den allmänna stämningen,

Forts. å sid. 350.

Amatörfoto. K. Sandwall, Jönköpings.

Källa: Bengt Sjöbergssparre.

SMÅLÄNSK VÅRBILD den 12 februari.

Fort. fr. sid. 339.

Den gamla damen makade sig förskräckt åt sidan. Herr Ludvigs åtbörder präglades af en liflighet, som icke ens smärtan i foten förmådde dämpa. Och den gamla damen måste för tredje gången erkänna, att han alltjämt var sig ganska lik, herr Ludvig.

Hon sade:

— Jo, jo, Ludvig. Jag minns. Du kastade honom utför trappan.

Han korsade armarna öfver bröstet.

— Tja! Det gjorde jag. Och det ångrar jag inte. Det vil säga — naturligtvis ångrar jag. Det är väl den handling, som jag ångrar mest i mitt långa lif. Och som jag alltid skall ångra. Åh, hvilken skandal! Den skilde oss åt, min förbannade dumhet skilde oss åt. Hur många gånger har jag inte velat skriva till dig, förklara, säga hvilken åsna, hvilken åsna...

Han böjde sig hastigt ned, gömde ansiktet vid hennes arm som en skamsen pojke. Hon strök det hvita håret, hon såg framför sig med en stel gammalfolksblick, moderligt eftertänksam...

— Ja, du var svår, Ludvig. Stygg och svår, mycket stygg och svår.

Och han sade — med ansiktet alltjämt doldt vid hennes arm trumpet:

— Det förstås. Svår! Jag skulle naturligtvis med lugn sett på, hur han kurtiserade min Lotten...

— Åh, käre...

Hr Ludvig satte sig upp. Mycket raskt. Mycket kraftigt.

— Jaså! Du vill kanske påstå, att han inte kurtiserade dig? Är det så? Ypperligt, kära Lotten, ypperligt! Jaså, vi är där nu igen. Det var så oskyldigt, inte sant? Kolossalt oskyldigt! Jag hade nämligen inte ögon att se med. Nej visst. Jag var en smula omtöcknad — af jasmintångor. Ypperligt, ypperligt! Herr Goertz begagnade inte blomsterspråk, han. Ånej, du, det var så pass tydligt — Och jag säger dig, Lotten, hade jag honom här i denna stund —

Paus. Den gamla damen sade:

— Ludvig — får jag säga dig en sak?

— Ja.

— Tack. Herr Goertz har varit död i trettio år.

— Jaså. Nå. Hvad angår det mig?

Nej, det angår dig inte. Men du kan ju låta honom hvila i fred — Inte sant?

Herr Ludvig rätade upp sig. De sammandragna ögonbrynen, den hopknipna munnen visar att han känner sig våldsamt förolämpad. Men plötsligt kastar han sig tillbaka i kuddarna, slår samman händerna.

— Lotten! Lotten! Har jag nånsin sagdt dig, att jag är en åsna? Nå låt mig då tillägga, att du — reverenter talat — också är en åsna! En liten, liten älsklig åsninna! Här sitta vi och gråla — vi båda gamla. Om påvens skägg! Om salig herr Goertz! Om jaminer, som vissnade för femtio år sedan. I stället för att glädjas! I stället för att tömma ett glas i all sämja för gamla minnen. Slå i! Jo, jo, ett glas. Det sker så sällan. Förbjuden frukt, förstär du. Endast vid högtidliga tillfällen. Och hvilket skulle vara högtidligare än detta, min Lotten?

Så stöta de samman glasen, dricka för gamla minnen. Men när herr Ludvig för sitt glas från munnen, förblir den halföppen, och i mungipan glittrar ett tjufpojksleende, som den gamla damen känner igen. Känner alltför väl igen. Han säger. Och plirar:

— Min sköna tror kanske inte att jag vet, hvarför man låt kurtisera sig af herr Goertz?

Hon tror just ingenting.

— Min sköna var själf en smula svartsjuk. Hvasa? Har jag gissat rätt?

Då ser hon upp på honom och säger:

— Ja, Ludvig, du har gissat rätt.

Herr Ludvig skrattar. Det klingar en smula försmädligt. Och något ansträngt.

— Tänk! Tänk! Och du skäms inte ens att erkänna din dårskap? Och på hvem var du svartsjuk? Det är det allra bästa, alldeles ypperligt, ypperligt! På din lilla kusin! På Eufrosyne!

Den gamla damen sänker sitt hufvud såsom den, där ertappats på bar gärning. Hon småler förläget, plockar på sin spetsmanschett.

Men herr Ludvig blir otålig, herr Ludvig blir ond. Han griper henne hårdt kring handlofven, böjer sig fram, hviskar.

— Kunde du verkligen tro, att jag höll af henne?

Och den gamla damen tvingas att svara:

— Ja. Jag trodde det, En tid.

— Och hvad hade du egentligen för anledning —?

Den frågan är svår att besvara. Hon tvekar, trevlar —

— Jag vet inte. Jo. En gång. En gång gaf du henne några hvita rosor —

Han släpper sitt tag, slår samman händerna.

— Jaså! Verkligen. Några hvita rosor. Det kan jag nu inte påminna mig. Men det kan ju hända. Nå? Och än sen? Hvad hade det att betyda?

Den gamla damen finner intet svar. Men plötsligt ser hon upp på honom, och hon ler och hon svarar.

— Ja, säg själf, kära Ludvig! Jag förstår ju inte blomsterspråket.

— Är det åter en pik? frågar herr Ludvig.

— Nej, det är det inte.

Herr Ludvig ser sig nödd att utlägga och förklara texten.

— Blomsterspråket! Några stackars rosor? Ypperligt! O heliga kvinno logik! Förnekar sig aldrig. Jaså. Därför att jag råkar sticka några blommor till en stackars flicka, en liten Quelconque, så har jag genast svurit henne kärlek och trohet. En skön symbol för trohet — några stackars blommor, som vissna ned under en balafon. Min gud, du var då verkligen svartsjuk, kära Lotten? Det var kanske därför du inte skref till mig? Jag har då inte bara min dumhet att skylla för olyckan? Och du! Har du kanske gått här alla dessa år och trott att jag menade allvar med den där lilla — åh, det är absurdt, det är ypperligt. Ypperligt! Det kräver hämnd, det kräver straff.

— Ja, det kräver straff, medger den gamla damen.

Herr Ludvig gnider med bister och eftertänksam min sin panna. Och uttalar domen.

— Jag dömer dig att med gladtt ansikte och godt hjärta tömma en skål för din fruktansvärda rivals välgång. För Eufrosyne!

— För Eufrosyne! upprepar den medgörliga gamla och tömmer sitt glas. Och skrattar. Och herr Ludvig tömmer sitt. Och skrattar.

Men när han vill tömma ännu flera glas kommer hans dotter, fröken Louise, hastigt in i rummet och frågar om inte fröken Lorentz vill bese trädgåden. Det har hon ingenting emot. Herr Ludvig kastar en lång, missnöjd blick efter dem. Hans dotter har beröfvat honom hans ungdomskärlek. Och hans vinkaraff.

— Kära — säger den gamla damen, Ludvigs barn får inte kalla mig fröken. Säga tant. —

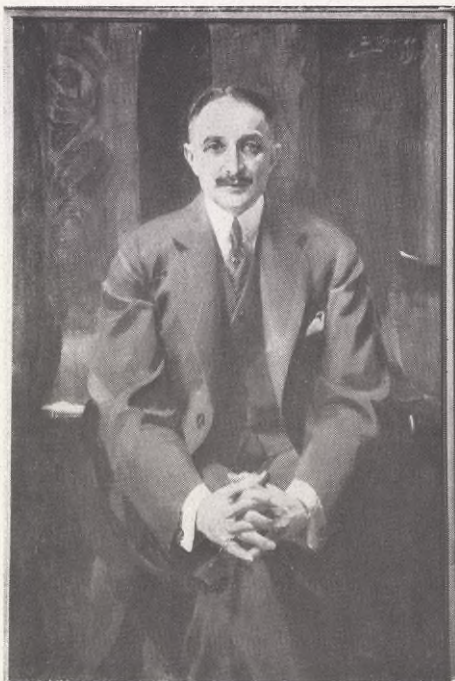
Och de lustvandrar rätt länge i trädgården, där jaminererna blomma.

— Tant Lotten, säger slutligen Louise, som länge burit på frågan, tant Lotten och pappa har visst varit goda vänner? I ungdomens dar —

— Ja, riktigt goda vänner, svarar den gamla damen. Men kära — kalla mig inte tant Lotten. Visserligen är jag döpt Charlotte Eufrosyne. Men man kallar mig Eufrosyne. Till skillnad från en kusin, som hette Lotten. —

Fröken Louise stirrar på henne helt förbryllad. Men den gamla damen tar henne under armen och säger:

— Ja, ja, kära barn, ett misstag är lätt begånget. Låt oss nu gå ett slag i skogen. Jag har så ondt af jasmindofiten.

Fotos Malmström, Stockholm.

PORTRÄTT AF GENERALKONSUL JOSEPH SACHS.

ske ministern Ira Morris, det sistnämnda förut exponerat i Köpenhamn.

Med glädje återser man den gamla bekanta Dans i Gopsmor och Vallkullan, blåsande sitt horn djupt inne i skogen. Ett par nya färgglada landskap ha tillkommit, likaså en hel del nakenstudier och kullmotiv, hvaribland ett med ett ungt blomstrande

Ett betydande evenement inom vår konstvärld är den utställning på tillsammans 35 målningar, däraf ett tiotal porträtt, de flesta aldrig förut exponerade, som *Anders Zorn* den 18 februari öppnade i Konstföreningens lokal i Stockholm. Det är nu sex år sedan konstnären senast utställde separat i hufvudstaden, och två år sedan han tillsammans med Bruno Liljefors och Carl Larsson deltog i den stora invigningsutställningen i Liljevalchs konsthall. De flesta af de nu exponerade konstverken äro emellertid tillkomna under dessa sista två år och bilda en imponerande illustration till konstnärens alltjämt lika kolossala arbetsförmåga.

De ur konstnärlig synpunkt intressantaste verken återfinnas som vanligt hos Zorn bland porträtten, från det mera lärdlöst gediget hållna af direktör E. Frisell till de oändligt flotta af generalkonsul *Joseph Sachs* och amerikanska

Klische: Bengt Nilvegersparre.

”GRÖTKATT.”

flickansikte i all sin enkelhet tillhör utställningens mest uppfri-skande arbeten.

Utställningen, som af Zorn anordnats till förmån för Svenska Röda stjärnan, har själfallet från första dagen rönt en utomordentlig uppmärksamhet.

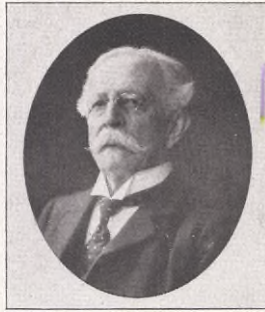
Foto Modin, Stockholm.

GROSSHANDLANDEN AXEL ELIASSON PÅ 50-ÅRS DAGEN DEN 16 FEBRUARI, föremål för en utomordentlig hyllning.

Klische: Kem. A.-E. Bengt Nilvegersparre, Sthlm.—Gbg.

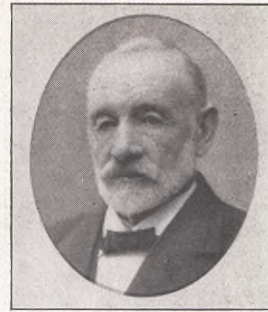
K. G. HELLSTRÖM.
F. d. Stationsinspektör. Sthlm.
95 år 21 Febr.*

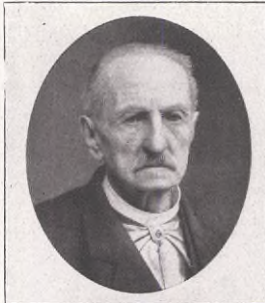
E. H. T. SCHOUG.
F. d. Länsveterinär. — Malmö.
80 år 2 Mars.*

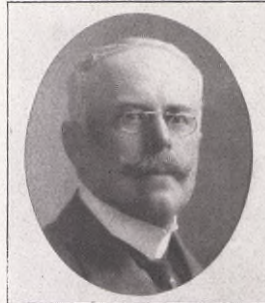
C. E. MOSSBERG.
F. d. Disponent. — Filipstad.
85 år 19 Febr.*

G. H. JULIN.
Apotekare. — Arvika.
70 år 16 Febr.*

J. E. KLINGIUS.
Postmästare. — Sala.
75 år 27 Febr.*

P. E. G. INSULANDER.
Nyutnämnd byråchef i landt-
bruksstyrelsen.*

C. WOLRATH.
Direktör. — Upsala.
55 år 26 Febr.*

A. LINDBLAD.
Sysloman. — Malmö.
55 år 26 Febr.*

A. W. HYGRELL.
Häradshövding. — Stockholm.
70 år 27 Febr.*

S. O. RADHE.
Borgmästare. Upsala.
70 år 28 Febr.*

P. J. DAHLGREN.
Kommandör v. K. Flottan.
60 år 20 Febr.*

C. G. AF WETTERSTEDT.
Friherre. Öfverstelöjtnant.
50 år 20 Febr.*

C. JOHANSSON.
Försäkringsdirektör. — Sthlm.
60 år 20 Febr.*

G. STOCKMAN.
Bankdirektör. — Stockholm.
60 år 19 Febr.*

E. JAGENBURG.
Direktör. — Borås.
50 år 6 Febr.*

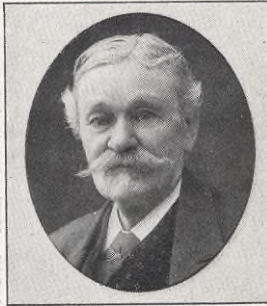

C. HOLM.
Direktör. — Malmö.
50 år 17 Febr.*

* Data å nästa sida.

A. E. WALLENSTRAND †.
F. d. Kaptenlöjtnant. — Stock-
holm. — F. 36. † 14 Febr.*

T. A. SÄTERVALL †.
F. d. Rektor. — Nyköping.
F. 39. † 18 Febr.*

P. G. R. TELLANDER †.
F. d. Öfverstelöjtnant. — Gö-
teborg. — F. 44. † 16 Febr.*

C. O. WIJK †.
F. d. Konsul. — Göteborg.
F. 66. — † 10 Febr.*

* Data här nedan.

CARL GUSTAF HELLSTRÖM. På sin tid sergeant v. Lifg. t. h. som und-off., anst. v. Statsbanorna 56 som bokh., stat.-insp. v. Liljeholmen 60-92, der han bl. a. tog emot det första tåg, som afblästes från Stockholm. Led. af Brännkyrka komm.-nmd 60-70.

ERNST SCHOUG. Veterinär. 61, veter. i Ronneby s. å., länsveter. i Gotl. län 63, i Malm. län. 82-08 o. stadsveter. i Malmö 82-07. Ordf. i styr. f. Sv. veter. läk. fören. 96-97 dess hed. led. 98. Biografi o. heilsid. portr. ärg. XIV:22.

CARL MOSSBERG. Utex. fr. Filipstad bergssk. 57, förvalt. v. Tabergs gruvor 64-69, disp. f. Persbergs gruf a-b. 69-08. På sin tid led. af styra f. Ö. Verml. jrnv. a-b. Kristineh. e. bank, Brattfors a-b., Verml. hyp. fören.

HJALMAR JULIN. Apot.-t., 7., inneh. af apot. i Säter 72, i Arvika sedan 95. Under sin vist. i Säter ordf. i drätselkamm. 74-85, landstingsman 77-94; komm.-fullm. ordf. i Arvika köp. 03-06, ordf. i komm.-nmd 06-11, ordf. i helsov-nmd 02-13, v. ordf. i Arvika stadsfullm. 12-18, insp. f. elem.-lärov. f. fl. 14-18. Ordf. i styr. o. verkst. dir. i Arv. ullspinneri o. väf. a-b. 01-18, led. af styr. f. Dals.-Västna Verml. jrnv. a-b. 15-18.

ERIK INSULANDER. F. 71, utex. fr. Ultuna landbr.-inst. 93, prakt. som jordbr. o. lär. v. landtr.-skola 93-01, Sv. ayshirefören. sekr. sedan 1900, dess styr. ordf. sedan 08. Arend. Tullgarns kungsgård 03-14, led. af Söderm. läns hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. 06-13, sist. år sekr. i Östergöt. hushålln.-sällsk. o. led. af dess förv.-utsk. Stat. insp. f. lägre landtr.-lärov. i mell. distr. sedan 14. Tf. byråchef i Landtr.-styr. 16, led. af F. H. K. s. å., v. ordf. 17; led. af Sv. allm. landtr.-sällsk. styr. o. förv.-utsk. 17. I dagarna utnämnd t. byråchef f. landbruksärenden i Landbruksstyrelsen.

CARL WOLRATH. Deleg. o. verkst. dir. i a-b. Wolrath & Co. i Upsala. Led. af stadsfullm. sedan 05, af drätselkamm. sedan 08, ordf. i styr. f. Ups. hand. fören., v. ordf. i styr. f. Sällsk. Ups. ensk. läroverk, ordf. i centr.-styr. f. Sv. järnhand. fören. Styr.-led. i Mälars bankens afd.-kont. 13-18, styr.-ordf. i Ups. hotell a-b., Ups. separator a-b., styr.-led. i Roslagens hyp.-kassa, a-b. Nymans verkst.

ALBIN LINDBLAD. Sedan 03 syssloman v. Malmö allm. sjukh. o. sekr. i sjukh.-dir. Led. af kyrkord, kyrkoyård; led. af folkskolestyr. o. tax.-nmd. AUGUST HYGRELL. Stud. 68, hofr.-ex. 72, v. hfd. 76, häradshöfd. i Västerb. västra doms. 83, i l. indes doms. 94, Led. af Riksd. A. K. majr. riksd. 87 samt 88-90, landstingsman i Västerb. län 86-95, i Örebro län 99-04; ordf. i Lindesbergs stadsfullm. 97-07.

SVEN RADHJE. Stud. 66, hofr.-ex. 72, v. hfd. 75, brottm. rådm. i Upsala 79, civ. rådm. der 81, borgmäst. der sedan 84. Ordf. i styr. f. sparb., ordf. i byggn.-nmd, fattigv.-styr., i styr. f. epidemisjukh. o. i styr. f. länet's sinnessöanst.

PER DAHLGREN. Uljtn. v. Flott. 77, kommendör 04; chef. f. Marinförvaltning torpedafd 1900-05, chef f. Sjökrigshögsk. 05-09, sedan sistn. år chef f. Slötkartverket. Red. f. Tidskr. f. Sjöväsendet 89-93; attaché v. legat. i Washington under kriget U. S. A.—Spanien 98. Led. af Krigsvet.-akad., K. Orlogsm.-sällsk. På sin tid led. af ett flertal komm.

GUSTAF AF WETTERSTEDT. Uljtn. v. Sv. art.-reg. 89, ljt. v. Upl. art.-reg. 94, kap. 1900, transp. t. Pos. art.-reg. 03, öfv.-ljt. der 16. Lär. i vapenlära v. Krigshögsk. 02-11; led. af Krigsvet.-akad.

CARL JOHANSSON. Efter afslut. skolestud. anst. i brandförsäkr. a-b. Sverige 75, kamrer der 82, i brandförsäkr. a-b. Fenix 89 samt dettas verkst. dir. sedan 08. — Under dir. Js eminent skickliga ledning har detta bolag utvecklats sig till ett af vårt lands största o. mest ansedda. inom sin branche.

GABRIEL STOCKMAN. Etabl. egen firma i Stockholm 87; led. af centralstyr. o. kassadir. i Föreningsbanken 97, dess verkst. dir. 13, samt v. dess uppg. i a-b. Mälarp. bank verkst. dir. f. dennas afd.-kontor. Led.

Forts fr. sid. 346.

och jämte de större egna framgångarna, på sistone vunna genom intagandet af Björneborg och det viktiga Mäntyluoito m. fl. platser, göra framtidsmöjligheterna ljusare för general Mannerheims trupper äfven i Sydfinland.

Rörande de vid Pellingskären, Sjundeå och Kyrkslätt afspärrade och ått sannolik hungerdöd invigda skydds-ärrna har Sveriges utrikesminister i skrivelse anmoda Sveriges chargé d'affaires i Hälsingfors generalkonsul Ahlström att hos de revolutionära makt-hafvandena söka utverka fri lejd för dessa till Män-

af Stockh. stadsfullm. sedan 12, v. ordf. i beredn.-utsk. afd. B., suppl. i drätselnmd. första afd. o. i lifsmid.-nmd; led. af nykt.-nmd, tax.-nmd.

EMIL JAGENBURG. Prakt. efter afslut. elem.- o. tekn. skolestudier, i utlandet. Grund. efter återkomsten Merinos fabrik, senare ombild. t. a-b. med J. som verkst. dir. Led. af Borås handelskamm. o. af dess arbet. utskott. Tog en betydande del i utredn. i o. f. den 1911 afslut. handelstraktaten m. Tyskland. Led. af Borås stadsfullm. o. drätselkamm. 09-14; fullm. i Sv. arbetsgifv. fören. led. af öfverstyr. f. Sv. textilind. förb. samt styr.-ordf. i dess Boråskrets. V. ordf. i styr. f. Borås fabr.-fören.

CARL HOLM. Inneh. juvel.-affär i Karlskrona 89-92, inköpte sistn. år guldfärdfirman G. Dahlgren & Co Malmö, 06 ombild. t. a-b. hvilken under hans skickliga ledning utvecklats till en af landets mest betydande i sin branche. Är sedan sistn. år hufvuddeleg. i Guldsmeds-a-b. i Stockholm. V. ordf. i Malmö ind.-fören. Led. af styr. f. a-b. Industribanken. Donerade på sin 50-årsdag ett belopp af till 26,000 kr. i tj.-män o. personal inom sin firma, till St Petri kyrka i Malmö och till Sv. Juvel. och guldsmed.-förb.

AXEL WALLENSTRAND †. Konstr. off.-ex. v. Flott. 56, sek. ljt. v. Flott. 59, kap. ljt. 71. Efter fl. sjöexped. t. Nordsjön, Medelhavet o. Amerika utn. t. förestånd. f. navig. sk. i Malmö 68, afsk. 02.

THOMAS ALEXIS SÄTERVALL †. Stud. 61, ex. f. fil. gr. 73, efter lär. verksamh. rektor v. Gotl. läns folkhögsk., landtm.-skola o. frökont.-anst. 76-10. På sin tid led. af hushålln.-sällsk., ordf. i komm.-st., i Heme municip.-st. o. nmd., led. af skogsv.-styr.; styr.-ordf. o. verkst. dir. i Ronnehamns jernv.-a-b., led. af styr. f. Blek.-Gotl. uppfostr.-anst.; prisdom. v. landtr.-mötet i Visby 04, styr.-led. i a-b. södra Sveriges afd.-kont. i Heme.

RICHARD TELLANDER †. Uljtn. v. Göta art.-reg. 65, major v. F. Göta art.-reg. 96, i res. 02, öfv.-ljt. i an 02, afsk. 08.

CARL WIJK †. På sin tid deleg. i firman Olof Wijk & Oo. i Göteborg samt nederländsk konsul där. Under en följd af år intill de senare bosatt i England. Framstående sportsman. Har i testamente förordnat om en donation till Rönnska museet af 100,000 kronor.

För insändare af porträtt att beakta!

Porträtt till Veckans Porträttgalleri

böra vara af möjligast sena datum för att införas.

Uppgifter till porträtt

böra ansluta sig till frågeformulär från redaktionen. Särskildt påpekas nödvändigheten af att **alla förnamn angifvas, med tilltalsnamnet helt utskrifvet och understruket.** Förbi-seente härutinnan **utesluter biografi.**

Porträtt och biografi

införas efter begäran från Redaktionen, som också bär kostnaderna. Förslag till införande emottagas.

tyluoto, hvarifrån de vidare skulle öfverföras till Sverige i och för kvarstannande.

Till bild å sid. 348.

På 50-årsdagen — den 16 februari — blef Barnensdagsgeneralen, grosshandlare Axel Eliasson föremål för storslagna hyllningar och sympatyttingar från hela landet. Bland dessa märktes särskildt ett bref med lyckönskningar jämte porträtt från kronprinsens samt en från många tusen kolonibarn under tecknad jätteadress, hvilken isynnerhet gick den för barnens väl så varmt intresserade jubilarer till hjärtat.

Efter fotografi
KEJSAR KARL I ARBETE UNDER SINA JÄRNVÄGSRESOR. Vid kejsarens sida genarilstabschefen, infanterigeneralen von Arz.

1,000 järnvägsvagnar.

Striden har förlorat hvarje spår till bitterhet. Man känner instinktivt och efter freden med Ukraina med skäl att Tyskland ej eröfrar — det gör endast en hjälpepedition till fromma för det gamla civiliserade Europa mot det nyaste nya barbariet af i dag: pöbelväldets terrorism.

Närmast för ögonen har Tyskland den nya vänskapligt stämda unga republiken *Ukraina*, hvars valde tyskarna af flera skäl — icke minst de genom freden uppståndna gemensamma handelsintressena — önskar befria från bolschevikernas valde, så att denna stat i lugn och ro kan fullborda sina förbindelser, samt *Estland* och *Livland*, där bolschevikkiska masshäktningar bland den tysktalande öfverklassen pågår, och den största

osäkerhet i fråga om lif och gods är rådande.

Det märkligaste resultat af denna offensiv — som kunde kallas den första *fredsoffensiven* — är att densamma förmått hvad underhandlingarna i Brest-Litovsk icke kunnat nämligen framtinga Troitskys medgifvande till en formlig och traktatsenlig fred, hvori Tyskland äger vidgad befogenhet att diktera sina villkor.

Som ett led i Tysklands "restitutionsarbete" i öster ingår freden med *Rumänien*. Sannolikt måste detta rike vid underhandlingarna afstå eller rättare uttryckt återställa den nuvarande rumäniska delen af provinsen *Dobrudscha* till *Bulgarien*, hvilket tvingades afstå densamma i freden i Bukarest 1913. I vederlag kan Rumänien kanske påräkna delar af det nu besatta Bessarabien.

I *Polen* har en hetsig opposition uppstått med anledning af att de förbundna utan Polens hörande i fredsunderhandlingarna afstått det polska *Cholm* till Ukraina. Härom lär dock folkomröstning komma att ske senare. I England har en kris uppstått mellan *Lloyd George* och *Asquith* i anledning af bl. a. general Robertsons afsked. Såväl detta afsked som vissa premierministerns åtgärder vid Versailles-konferensen ha väckt somliga kretsars missnöje, och det fordras sannolikt något påtagligt och stort resultat af krigsrådets och krigspartiets beslut och steg för att rädda prestige för Englands främste man.

VÄRLDSKRIGET.

Förhandlingarna i *Brest-Litovsk* ha brådstörtadt tagit en ny och oförmodad vändning. Den 10 febr. löpte som bekant dagen för vapenstillståndet ut, hvarpå makterna ytterligare ägde 7 dagars frist för eventuella öfverenskommelser. Enär man församlats i Brest-Litovsk i syfte att underhandla om fred och fredstraktat, men Ryssland vägrat att formligen underskrifva något sådant, fann sig Tyskland föranlåtet att i och med utgången af fristen förklara att krigstillståndet återinträd. Och efter ytterligare två dagar eller den 19 februari är hela tyska Ostfronten i rörelse, koncentrerande sin offensiv i norr mot *Dünaburg* för vidare fortsättning mot Östersjöprovinserna *Estland* och *Livland*, i söder på *Kovel* för att stödja det vacklande *Ukraina* och rensa det rent från bolschevikelement.

Egentligen är hela den nya ostoffensiven en offensiv mot *bolschevismen*. Från Ukraina, från Finland, från Estland och Livland har man vänt sig till Tyskland och begärt hjälp mot denna från Ryssland väljande anarkiska fara, mot hvars godtycklighet, våld och grymheter själfva tsarismen var en idealisk regering.

Detta och uteslutande detta torde också vara grunden till att Tyskland mot grannen i öster bytte palmen mot svärdet.

Något väpnadt motstånd har Ryssland knappast erbjudit. Det hela försiggår snabbt och ljudlöst som en pantomim. *Dünaburg-Dvinsk* — en af världens starkare befästningar — faller på första dagen som ett korthus — 10,000 fångar överlämna sig — man tar oöferskådliga byten, eröfrar nära 1,500 kanoner och

INNEHÅLL. *Georg Ahlrot* (biografi och helsidesporträtt). — Finland. — Zornutställningen i Stockholm. — Poträtt och bilder till dagskrönikan. — Världskriget. — Veckans porträtter. — *Ebon* Strandin. Artikel af *Gustaf Collin*. — "Herr Ludvigs misstag". Berättelse af *Hjalmar Bergman*.

Foto: Malmström, Sthlm. Klubb: Sthlm. Sällskapet
NATIONALFÖRENINGENS MOT EMIGRATION NYINKÖPTA FASTIGHET Kungsgatan 58, Stockholm.

Nationalföreningen mot emigration har i dagarna inköpt egen fastighet i huset n:r 58 Kungsgatan, Stockholm. Köpet har avslutats af dr Adrian Molin, hvilken i sin tur öfverlåter fastigheten till ett under bildning varande bolag, a-b. Samfällighet, hvori Nationalföreningen mot emigration, a-b. Svensk jordförmedling och Mälarprovinsernas egnahemsaktiebolag ingå som hufvuddelägare. Efter restaureringen komma nämnda institutioner att disponera en af husets 5 våningar, medan de öfriga skola uthyras.

H. S. De STOCKHOLMSFOTOGRAF. Klubb: Sthlm. Sällskapet
DEN FÖRSTA AF DE NYA GASBALLONG-AUTOMOBILERNA I GÖTEBORG.

Sveriges första ballongbil har i dagarna satts in i trafik i Göteborg. Som vår bild visar utgör det nya trafikmedlet en ganska sällsam företeelse — ett mellanling mellan ballong och bil. Den stora takballongen, som är behållare för motorgasen och beräknas kunna fyllas på 9 minuter, håller i längd 4 mtr. och i bredd och höjd öfver 1 mtr. i hvardera riktningen, hvarför dimensionerna göra bilen obekvämlig för trafik i trängre passager och stadsdelar. Tillsvidare är denna landets enda exemplar af gasbilen men kommer sannolikt här som i Norge att omedelbart följas af flera.

*

Efter ett föga gifvande nyårsfiske har plötsligt sil-len stimmat till våra kuster med en alldeles enastående och utomordentlig ymnighet. Sålunda kunde under veckan 11—16 febr. företagas den största silsaltning, som någon vecka ägt rum i vårt land eller ända upp till 118,696 hl. Och alltjämt ha stimmen hitom Skagen stått "tätt som en vägg", och många vad-dar ha brustit på grund af de alltför rikliga fångsterna.

Redan har totalfångsten för säsongen med vadsill och trålsill stigit till omkring 300,000 hl. — d. v. s. till nästan dubbelt så mycket som inbragtes under föregående års hela sillperiod.

Amatörfoto. S. Pettersson, Gbg. Klubb: Kem. A.-B. Sthlm. Sällskapet
FRÅN DET UTOMORDENTLIGT RIKA SILLFISKET VID VESTKUSTEN. En bild från Marstrand.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
 För Berättelser och Historietter gäller oivkorligt förbud.